

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΓΙΑ ΝΟΣΗΛΕΙΑ ΛΟΓΩ ΤΡΟΧΑΙΟΥ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Με τον όρο «νοσήλεια» εννοούμε κάθε δαπάνη η οποία είναι αναγκαία για τη σωτηρία και την αποκατάσταση της υγείας του θύματος. Στην έννοια των νοσηλείων υπάγονται οι δαπάνες που αφορούν τα έξοδα μεταφοράς από το τόπο του ατυχήματος, οι δαπάνες για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη (αγορά φαρμάκων, αμοιβές ιατρών, ακτινογραφίες), δαπάνη για αμοιβή αποκλειστικής νοσοκόμου, για διαμονή στο νοσοκομείο, δαπάνη για φυσικοθεραπεία και λουτροθεραπεία αλλά και για βελτιωμένη διατροφή αναγκαία για τη νοσηλεία.

Κριτήριο για το τι αποτελεί «νοσήλεια», που αποκαθίστανται δυνάμει της ΑΚ 929, αποτελεί η κρίση περί του αν οι δαπάνες αυτές ήταν αναγκαίες για την αποκατάσταση της υγείας του θύματος, ενώ είναι αδιάφορο αν ο παθών έκανε πράγματι τις δαπάνες αυτές.

Εάν οι δαπάνες αυτές πρόκειται να καταβληθούν στο μέλλον το δικαστήριο καθορίζει το ποσόν αυτών αφού λάβει υπ' όψιν γεγονότα μέλλοντα τα οποία

προσδοκούνται κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων.

Έτσι σύμφωνα με τα παραπάνω κριτήρια θεωρούνται δαπάνες αποκατάστασης νοσηλείων:

Η δαπάνη αγοράς τεχνητών μελών του σώματος (χεριού, ποδιού, ματιού), η αγορά ειδικής αναπηρικής πολυθρόνας ή αναπηρικού αμαξιδίου, η αγορά βακτηριών ή άλλου ορθοπεδικού μηχανήματος, αλλά και η νοσηλεία συγγενικού προσώπου του τραυματισθέντα, από τον οποίον αποσπάσαμε μόσχευμα για να μεταμοσχυθεί στη συνέχεια στον ίδιο τον τραυματισθέντα.

Σε περίπτωση που ο τραυματισθείς νοσηλευόμενος κάνει χρήση των παροχών που του προσφέρει ο ασφαλιστικός του φορέας, έχει δικαίωμα να ζητήσει τα έξοδα της ως άνω κατηγορίας σε νοσοκομείο, όταν αυτό δικαιολογείται από τη σοβαρότητα της κατάστασης του ή την ανάγκη θεραπείας του.

Όμως προκειμένου περί ιατρών εργαζομένων στο ΕΣΥ, δεν υπάρχει υποχρέωση του τραυματισθέντα σε καταβολή νοσηλείων. Στη περίπτωση αυτή όπου ο

τραυματισθείς καταβάλει ίδια πρωτοβουλία κάποιο ποσόν σε γιατρό, δεν δικαιούται να ζητήσει αυτό δυνάμει της διάταξης του Άρθρου 929 ΑΚ.

Αν για την αποκατάσταση της βλάβης που υπέστη το θύμα, απαιτείται η μετάβαση του στο εξωτερικό, ο τραυματισθείς έχει δικαίωμα να απαιτήσει και αυτά, δηλαδή την αμοιβή ιατρών και νοσοκομείου, τα εισιτήρια μετάβασης και επιστροφής.

Γενικά μπορεί να λεχθεί ότι ο τραυματισθείς έχει δικαίωμα να αξιώσει κάθε δαπάνη είναι αναγκαία για την πλήρη αποκατάσταση της υγείας του.

Τέλος έχει δικαίωμα να αξιώσει και τα νοσήλεια τυχόν μέλλουσας εγχείρησης, αφού προϋπόθεση για την άσκηση της αξιώσεως είναι η πρόθεση του παθόντα να υποβληθεί σε τέτοια ενχείρηση, χωρίς να είναι απαραίτητο να έχει εκτελεστεί αυτή.

Δικαιούχος Αξίωσης νοσηλείων

Σε περίπτωση όπου τα νοσήλεια κατέβαλε τρίτος (σύζυγος, γονέας του ανηλίκου τέκνου), γεννάται το ερώτημα εάν ο τρίτος νομιμοποιείται να αναζητήσει ό,τι κατέβαλε κατά του υπαιτίου του

ατυχήματος. Κατά μία άποψη ο τρίτος δεν έχει αξίωση κατά του υπαιτίου, κατά του οποίου αξίωση έχει μόνον ο ίδιος ο παθών. Κατά την αντίθετη άποψη αν τα νοσήλεια κατέβαλε ο από το νόμο υπόχρεως σε διατροφή του τραυματισθέντα ανηλίκου, δικαιούται να τα ζητήσει ευθέως από τον ζημιώσαντα.

Επελθούσα ζημία

Ο παθών έχει δικαίωμα να απαιτήσει κάθε ζημία την οποίαν υπέστη εξ αιτίας της βλάβης της σώματος ή της υγείας, είτε πρόκειται για θετική ζημία είτε για διαφυγόν κέρδος.

Ειδικότερα ο τραυματισθείς δικαιούται να αναζητήσει τους μισθούς τους οποίους απώλεσε λόγω του τραυματισμού του και της νοσηλείας του στο νοσοκομείο, ειδικά στη περίπτωση όπου απελύθη από την εργασία του εξ αιτίας της διακοπής αυτής και δεν επαναπροσελήφθη.

Επίσης δικαιούται απαίτησης προς καταβολήν της αποζημίωσης, λόγω μη καταβολής των ασφαλίσεων, για το διάστημα της νοσηλείας, αφού ο εργοδότης

του απαλλάσσεται της καταβολής αυτών για όσο διάστημα δεν μεταβαίνει στην εργασία του.

Μελλοντικές στερήσεις

Η αποζημίωση σύμφωνα με τη διάταξη της ΑΚ 929, περιλαμβάνει οτιδήποτε θα στερηθεί ο παθών στο μέλλον επειδή εξ αιτίας του τραυματισμού του καθίσταται ανίκανος για εργασία ή μειώνεται η ικανότητα του για εργασία. Η εν λόγω αξίωση του γεννάται από τη τέλεση του ατυχήματος, ότε ξεκινάει και ο χρόνος της παραγραφής.

Η προσβολή της ικανότητας για εργασία υφίσταται τότε μόνον όταν ο παθών υφίσταται οικονομικές στερήσεις εξ αιτίας αυτής.

Δεν είναι απαραίτητο κατά το χρόνο του τραυματισμού να συντρέχουν οι όροι της παροχής εργασίας, όπως λ.χ. συμβαίνει όταν ο παθών είναι ανήλικος ή άνεργος. Αρκεί να είναι δυνατή η πρόβλεψη ότι στο μέλλον θα αντιμετωπίσει πρόβλημα στερήσεως εισοδημάτων κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων.

Το ύψος της αποζημίωσης είναι ανάλογο αφ' ενός της δραστηριότητας; Που πριν ασκούσε ο παθών, αφ' ετέρου έχει σχέση με τις προσωπικές του συνθήκες. Ερευνάται δηλαδή η δυσμενής συνέπεια που έχει η βλάβη του σώματος ή της υγείας του στη συγκεκριμένη οικονομική δραστηριότητα του προσώπου.

Πλην του διαφυγόντος κέρδους, ο παθών δικαιούται να απαιτήσει ως αποζημίωση τη θετική ζημία την οποίαν υφίσταται για τη πραγματοποίηση εγχειρήσεων που απαιτούνται για τη πλήρη αποκατάσταση της υγείας ή του σώματος του.

Τέλος στην αποζημίωση της ΑΚ 929 μπορεί να περιληφθεί η αύξηση δαπανών, η οποία ανακύπτει για τον παθόντα, όπως είναι: η βελτιωμένη διατροφή, οι δαπάνες για την αγορά φαρμάκων, η πρόσληψη οικιακής βοηθού ή νοσοκόμου, η πραγματοποίηση λουτροθεραπειών, φυσικοθεραπειών, η αγορά και συντήρηση ορθοπεδικών μηχανημάτων, γυαλιών, ακουστικών βαρυκοΐας. Εφόσον οι δαπάνες αυτές είναι συνεχείς και επαναλαμβανόμενες η

αποζημίωση που καταβάλλεται γι' αυτές, έχει τη μορφή μηνιαίων χρηματικών δόσεων.

